

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 22/09/2023

*****

PHÁP SU TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 3

NÓI RÕ VỀ PHƯƠNG PHÁP TU TRÌ

(BÀI MUỖI HAI)

Nếu chúng ta có phương pháp để làm một việc thì chúng ta sẽ làm việc đó rất nhanh. Chúng ta muốn có phương pháp đúng thì chúng ta phải có trí tuệ. Chúng ta muốn có trí tuệ thì tâm chúng ta phải thanh tịnh. Tâm chúng ta thanh tịnh thì trí tuệ từ tự tánh của chúng ta sẽ được khơi dậy. Mỗi chúng ta đều có “*trí tuệ vô sư*”, trí tuệ không cần Thầy. Chúng ta quay về với tâm thanh tịnh thì trí tuệ vô sư sẽ hiện lộ.

Nhiều việc ban đầu chúng ta chưa biết cách làm nhưng khi chúng ta bắt tay vào làm thì chúng ta tự nhiên biết cách làm, đây là do trí tuệ vô sư của chúng ta đã hiện lộ. Hôm qua, Hoà Thượng nhắc, chúng ta muốn có được “*viên tâm*” thì chúng ta phải “***nhất môn thâm nhập trường kỳ huân tu***” hay có nghĩa là tâm chúng ta phải định. Chúng ta làm bất cứ việc gì thì tâm chúng ta cũng phải định. Khi chúng ta lái xe thì chúng ta phải để tâm vào việc lái xe. Chúng ta không thể vừa lái xe vừa niệm Phật. Chúng ta vừa làm việc vừa niệm Phật thì chúng ta đã có hai tâm. Khi chúng ta làm việc thì chúng ta chỉ tập trung làm việc, làm việc xong thì chúng ta niệm Phật. Chúng ta làm hai việc một lúc thì chúng ta niệm Phật không tốt, làm việc cũng không tốt. Có người nói, họ vừa nghe pháp, vừa niệm Phật vậy thì cả hai việc họ đều sẽ làm không tốt, chúng ta không thể thâm giải nghĩa lý của bài pháp. Trong tu học hay làm việc chúng ta đều phải “*chuyên*”, phải “*tinh*”.

Khi tôi làm việc gì thì tôi sẽ làm việc đó xong một cách dứt khoát, không chắp vá. Trong những việc nhỏ nhất như nhặt rau, rửa bát, quét nhà chúng ta cũng phải tinh chuyên. Nếu chúng ta cho rằng chúng ta chỉ cần chuyên tinh khi niệm Phật thì chúng ta đã sai! Tất cả mọi việc chúng ta làm đều bắt đầu từ nơi tâm, tâm chúng ta chuyên, tinh thì chúng ta làm mọi việc đều sẽ tinh chuyên. Chúng ta rất dễ quán sát điều này. Hoà Thượng nói: “***Chúng ta chỉ dầu được những người tâm ý qua loa, những người tâm có một chút se se thanh tịnh thì họ sẽ nhận ra ngay!***”. Chúng ta không chuyên tâm, tâm ý qua loa thì chúng ta sẽ không thể làm tốt được các việc. Chúng ta qua loa trong những việc làm hàng ngày thì việc vượt thoát sinh tử chúng ta cũng sẽ qua loa. Tôi chưa từng học nấu ăn, tôi cũng không có công thức nấu các món ăn, nơi nào có nguyên liệu, gia vị gì thì tôi sẽ nấu bằng những thứ đó. Nếu chúng ta ghi ra

những thứ cần mua và đi siêu thị mua nguyên liệu thì đó là chúng ta đang vọng tưởng. Chúng ta cho rằng mình phải nấu theo công thức này mới ngon thì chúng ta cũng đang vọng tưởng. Chúng ta nấu thức ăn mà tâm chúng ta đang vọng tưởng thì chúng ta rất dễ sinh bệnh.

Hòa Thượng từng kể câu chuyện, ở một ngôi chùa có rất nhiều vị tu hành rất tinh tấn, một hôm, có một cư sĩ tu hành cũng nghiêm túc đến ngôi chùa, vị cư sĩ cho rằng, mọi người tu hành tinh tấn như vậy chắc nhiều người sẽ chứng đắc. Nhưng vị cư sĩ quán sát thấy không có người nào chứng đắc thì ông thấy rất ngạc nhiên. Khi vị cư sĩ nhìn vào nhà bếp, ông thấy từ trường của nhà bếp rất xấu, tâm của người đầu bếp rất bao chao, xao động. Vị cư sĩ khuyên nhà chùa nên đổi người nấu ăn và đổi cả dụng cụ nấu ăn vì những dụng cụ đó cũng đã nhiễm từ trường xấu. Một thời gian sau, ngôi chùa đó đã có nhiều người chứng đắc. Tâm chúng ta háo cầu, vọng tưởng mọi việc chúng ta làm sẽ là kết quả của tâm háo cầu, vọng tưởng.

Một lần, khi tôi đi xa lâu ngày trở về, một số Phật tử sang niệm Phật cùng tôi, khi tôi xuống nhà bếp thì đồ ăn đã hỏng hết vì tôi đã vắng nhà rất lâu. Trong lúc mọi người niệm Phật thì tôi xuống bếp nấu cơm. Tôi dùng rau tàu bay, bí ngô, một ít rau thơm còn sót lại ở vườn để nấu được ba món rất ngon. Chúng ta làm bất cứ việc gì chúng ta cũng phải “*chuyên*”, chuyên cần, tinh tấn. Nếu chúng ta chưa chuyên được thì chúng ta phải làm theo sự hướng dẫn người đi trước. Chúng ta quán sát hàng ngày chúng ta đang “*tinh chuyên*” hay chúng ta đang vọng tưởng?

Nhà Phật nói: “*Cảnh tùy tâm chuyên*”. Chúng ta thường để “*tâm tùy cảnh chuyên*”. Chúng ta chuẩn bị nấu cơm mà chúng ta nghĩ không có các gia vị cần thiết, chúng ta lo lắng thì chúng ta đang vọng tưởng. Tổ Sư Đại Đức cũng dạy, nếu chúng ta thành tâm, thành ý làm một việc thì việc đó tự khắc sẽ đạt đến mức tốt nhất. Khi người dụng tâm háo cầu, cầu toàn và người chuyên tâm làm việc thì kết quả công việc của họ hoàn toàn trái ngược. Khi tôi ngắt rau, tôi quan sát kỹ từng lá rau để tìm ổ sâu, ốc sên, nhặt rau xong tôi ngâm rau trong nước muối 5 phút, sau đó tôi rửa rau bằng ba lần nước. Khi nấu, tôi thường cảm nhận được các rau nào phối hợp với nhau thì sẽ tạo ra mùi vị khiến người ăn dễ chịu. Hôm qua, tôi kết hợp rau lạc tiên và rau xuyên chi, lá ớt lười nhau tạo ra một món canh có mùi vị đặc trưng, rất ngon. Tôi không có công thức mà công thức phụ thuộc gia vị và các loại rau có sẵn. Đây là chúng ta chuyên tâm nấu ăn. Hàng ngày, chúng ta luôn sống trong háo cầu, “*háo*” là hão huyền, không thật, chúng ta luôn mong cầu những kết quả không thật.

Hòa Thượng nói: “*Trong tất cả mọi việc, nếu chúng ta muốn có thành tựu thì chúng ta phải bắt đầu làm từ viên tâm. Tâm chúng ta phải tinh chuyên. Thế pháp hay xuất thế gian pháp cũng đều từ tâm này biến hiện ra*”. “*Nhất*” là như nhất, là một không có hai. Nếu chúng ta làm mọi việc đều nhất tâm thì chúng ta sẽ cảm thụ được cảnh giới này.

Nhà Phật nói: “**Pháp môn bình đẳng không có cao thấp**”. Tâm chúng ta không bình đẳng thì chúng ta thấy pháp sẽ không bình đẳng. Chúng ta làm mọi việc bằng tâm tinh chuyên thì mọi việc sẽ đạt kết quả tốt nhất. Chúng ta làm việc này tinh chuyên nhưng việc khác chúng ta làm không tinh chuyên thì chúng ta sẽ tạo ra kết quả sẽ hoàn toàn khác biệt. Chúng ta đứng nói cho nhiều người nghe thì chúng ta nói rất hay, khi chúng ta nói cho một người thì chúng ta nói không tập trung thì đây là chúng ta đã không có tâm bình đẳng. Tâm chúng ta bình đẳng thì đông người hay không có người thì việc làm của chúng ta cũng như nhau.

Hòa Thượng nói: “**Nhất tâm**” là tâm chân thật. **Phật Bồ Tát hết lòng, hết dạ dạy bảo, ngàn vạn lần nhắc nhở chúng ta nhưng chúng ta vẫn hiểu sai lời Phật dạy! Điều này thật đáng tiếc! Chúng ta vẫn đang tu mù, luyện quán**”. Trước đây, tôi cũng hiểu sai, tôi nhất tâm niệm Phật và khi tôi làm bất cứ việc gì tôi cũng vừa làm niệm Phật. Đây là bệnh của tất cả chúng ta. Chúng ta cảm thấy niệm Phật nhằm chán nên chúng ta đi tụng Kinh vậy thì tâm chúng ta đã xen tạp. Thí dụ, chúng ta đang đẩy xe đất, chúng ta lại nghĩ chúng ta đi đào đất sẽ đỡ mệt hơn. Đây là tâm chúng ta đã xen tạp. Hòa Thượng nói: “**Chúng ta không chuyên thì chúng ta đã xen tạp**”.

Hàng ngày, chúng ta có tu mù, luyện quán không? Chúng ta có đang sống một cách mơ mơ, hồ hồ không? Chúng ta phải làm mọi việc một cách rõ ràng, “**giờ nào việc đó**”, làm mỗi việc đạt đến kết quả tốt nhất, làm xong thì chúng ta quay trở về với tâm thanh tịnh. Nếu chúng ta dính mắc vào việc đó, chúng ta nghĩ mình đã làm thành công hay thất bại thì tâm chúng ta đã dính mắc. Khi chúng ta làm việc, chúng ta cảm thấy mệt nên chúng ta dừng việc đó lại để chúng ta niệm Phật thì chúng ta đã xen tạp. Hàng ngày, nhiều người biểu diễn việc này trước mặt tôi, khi đó mặt của họ giống như “**mắt số gạo**”. Chúng ta làm mọi việc trong vô thức là chúng ta đang bị vọng tâm sai khiến. Thí dụ, người khác bảo chúng ta lấy rổ thì chúng ta đi lấy chậu, người khác bảo chúng ta lấy xẻng thì chúng ta lấy cuốc. Người có tâm định tĩnh thì họ sẽ không như vậy! Trong cuộc sống hàng ngày, trong đời nhân xử thế tiếp vật, chúng ta làm mọi việc trong vô thức thì đó cũng chính là chúng ta tu mù, luyện quán!

Chúng ta không biết rõ kết quả công việc của mình đang làm sẽ ra sao thì đó cũng là chúng ta đang vọng tưởng. Thí dụ, tôi gói bánh tét thì tôi biết mình sẽ gói được bao nhiêu chiếc. Chúng ta phải biết rõ kết quả công việc hàng ngày của mình. Hàng ngày, chúng ta giống như bèo lục bình trôi theo dòng nước thì chúng ta đang tu mù, luyện quán. Chúng ta sống trong mù mịt thì chúng ta cũng sẽ tu hành một cách mù mịt. Tổ Sư Đại Đức dạy chúng ta: “**Không hoài nghi, không xen tạp, không gián đoạn**”. Đây chính là tổng nguyên lý, nguyên tắc của việc tu hành. Tổ Sư Tịnh Độ cũng nhắc nhở chúng ta: “**Một câu A Di Đà Phật niệm đến cùng, một bộ Kinh để tụng, một vị Thầy dẫn đạo, một hướng Tây Phương Cực Lạc để đi**”. Hàng ngày, chúng ta phải rõ ràng trong việc ăn, ngủ, kết quả công việc, việc hôm nay phải tiếp nối việc hôm qua, việc ngày mai là tiếp nối của việc hôm nay. Hòa Thượng nói: “**Việc cần làm đã làm**”.

xong”. Thí dụ, chúng ta ủ hạt rau nhưng chúng ta để quên đến ngày hôm sau thì tất cả hạt rau sẽ hỏng.

Hòa Thượng nói: “***Người biết học Phật thì họ phải biết chuyển đổi ngay trong một niệm***”. “*Người biết học Phật*” là người biết học cách sống, học sự tinh tường, trí tuệ của Phật. Phật là người mà tư cách, hành vi, sự nghiệp của người đó phải là mô phạm cho thế nhân. Phạm phu hay Thánh Hiền khác nhau ở ngay trong một niệm. Thành công hay thất bại cũng chỉ ở ngay trong một niệm. Chúng ta phải tinh tường, kiểm soát mọi ý niệm của mình. Chúng ta biết rõ việc mình đang làm, chúng ta tinh chuyên khi làm việc thì việc đó nhất định sẽ đạt đến kết quả tốt nhất.

Những ngày gần đây, tôi hướng dẫn mọi người làm đậu, mọi người đã làm đậu rất ngon đây là chúng ta đã dần dần tinh chuyên. Nếu chúng ta không làm mà chúng ta muốn mọi việc sẽ thành công thì chúng ta đã vọng tưởng. Chúng ta làm việc gì thì chúng ta cũng phải “*chánh*” ở việc đó. Thí dụ, khi chúng ta nhặt rau, chúng ta làm nhanh, rửa qua loa thì chúng ta chắc chắn sẽ mang bệnh. Chúng ta dùng tâm thực tại quán sát việc ở thực tại thì chúng ta sẽ rõ ràng mọi việc. Tâm chúng ta mơ mơ, hồ hồ thì chúng ta sẽ làm mọi việc đều mơ mơ hồ hồ. Hàng ngày, tâm chúng ta rõ ràng, tường tận thì mọi việc chúng ta làm cũng sẽ rõ ràng, tường tận!

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!